

ИВАН БУНИН ВИСОКО ГОРЕ...

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

Високо горе,
в безкрайния небесен океан
сияе тюркоазеният изток.
Далеч в степта
студеното и чисто слънце гасне,
потръпва въздухът звънтящо-свеж
и тишина царува —
о, тишина на есенния залез
и черни, обезлистени тополи...
Как хубави са пустите алеи!

На юг отправям поглед,
натам, където някога бях влюбен
и още жив е тъжният ми спомен...
Израстват там,
в бездънния небесен океан,
на облаците снежните грамади,
припламват, плуват дълго и потъват.
Как чисто са изваяни, как хладно,
червените им, девствени контури!
Как хубави са нивите безлюдни!

И пъстроцветна шума,
покрита със замръзваща роса,
в алеята под стъпките ми шушне...
Помръкват далнините
и аленее гаснещият запад.
В спокойната, студена красота
застива всичко, помъртвява бавно
и хладината нощна ме облъхва,
и аз стоя, обхванат от безмълвност...
Как хубав, как самотен е животът!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.